

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Mercurii et Apollinis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

admodum.] *ἀπόκρισις κατὰ Φατικὴν.* Quando in strata super] *ἐκ Φαισις & causa.* Tunc igitur tacitè.] *ab euentu.* Scis igitur.] *præciso.*

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ Α-
πόλλωνος.

MERCVRII ET
Apollinis.

Eodem interprete.

MERCVRIVS.

ΤΟ δ' ἀπὸ καλῶν αὐτῶν
ὄντα, Ἡρακλέους, καὶ τῆς
χρυσῆς ἔχοντα βάναν
θρῶν, ὃ Ἀπολλων, τὰς λαμί-
σας γυζαμηνέσθαι, τὴν τε Ἀ-
φροδίτην, καὶ τὴν Χάειρον; Ἀπ.
ὀνομασία τις, ὃ Ἑρμῆν πολλὰ
ἐκείνῳ γὰρ ἐξ ὧν θαυμάσω, τὸ
ἀνίχθαι σαυόσας, αὐτῶν, καὶ
μάστιγα ὄντων ὀρθῶν ἰδρῶτι
ἐπιμόρφον εἰς τὴν λάμινον ἐ-
πιεικυστότα, πολλὰ δὲ ἀθά-
λυν ἐπὶ τῷ πρῶτῳ ἔχοντα.
καὶ ὁμοίως τοῖσδε ὄντα αὐτῶν
πρὸς ἀνάσσειν τε, καὶ ἐλάσει,
καὶ συγκαθάρσει. Ἐρ. τὸτο
καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ, καὶ ὃ
Ἡρακλῆος φρονῶ. οὐ δὲ λέ-
μα, ὃ Ἀπολλων, καὶ λιθάσει,
καὶ μύρια ἐπὶ ὃ λάμινον φρό-
να,

ITan' autem Vulcanum,
cum & claudus ipse sit,
& artem adeò fabrilem
& contemptam exerceat,
Apollo, pulcherrimas duas
uxores duxisse, Venerem at-
que Gratiam? APOL. Fe-
licitas quædam hæc, Mercu-
ri. Veruntamen illud equi-
dem miror, quòd cum illo
rem habere sustinent, &
maximè quando vident su-
dore fluentem, in fornacem
demittere atque incur-
uare sese, multa adeò fuli-
gine facie illius oppleta. Et
iamen talis ipse cum sit,
amplectuntur ipsum & oscu-
lantur, & vnà dormiunt.
MERC. Hoc & ipse in-
dignor, & Vulcano inui-
deo.

At tu comam nutri Apollo, ac euharam persona, ania-
num ob pulchritudinem elatum atque superbum præ te fea-
reni:

σα, ἡγῶ ἐπὶ τῆ ἀνελίξ, καὶ
 τῆ νόρα ἔτα ἱπιδάμ κοιμᾶ.
 Θα δέος, μόνος καθωσθεος
 μῦρ Ἀπ. ἰγὼ δὲ καὶ ἄλλως ἀνα-
 φροδίτος ἄμι εἰ τὰ ἱρωτι-
 κά, καὶ ἄλλο γέμ, οὐδὲ μάστιγ
 κρηγάπησα, τῶν Δαφνῶν,
 καὶ τὸν Ἰάκινθον, ἢ μῦρ ἄλλως
 διδράσκα με, καὶ μισθὸ ὡς ἔ-
 λιθό ξύλον γρηθῶτα μάκρον ἢ
 μοι συνίται. ὁ δὲ ἐπὶ τῆ
 δίσκος ἀπέλιθ, καὶ νῦν ἀντ'
 ἐκείνων σφάνος ἔχθ. Ερ. ἰγὼ
 δὲ ἴδθ ποτὶ τῶν Ἀφροδίτῶν.
 ἀπ' ὁ χεῖ ἀνέμ. Ἀπ. οἶδα,
 καὶ τὸν Ερμαφροδίτον ἐκ
 σὸ λίγεται τὸ δένειναι. πῶλλο
 ἐκείνδ μοι ἐπὶ, ἄτι οἶδα,
 πῶς εἰ σφουτυπᾶ ἢ Ἀφρο-
 δίτη τῶν Χάειν, ἢ ἢ Χάειν
 ταύτῶ; Ερ. ὅτι, ὃ Ἀπολλο-
 δος, ἐκείνη μῦρ αὐτῶ ἐν τῆ Λέ-
 μνο σῶνσιρ, ἢ δὲ Ἀφροδίτη
 ἐν τῶ ὕρανῶ. ἄλλως τι περὶ
 Ἀρῶ ἔχα τὰ ποικᾶ, ἡγάειν
 ἱρᾶ, ὡς δὲ ὀλιγορ αὐτῆ τῶ χα-
 κῶς

rens : ego autem etiam ob
 habitudinem corporis, &
 lyram : caterum ubi cu-
 bitum eundum fuerit, soli
 dormiemus. APOLL.
 Ego verò aliàs quoque
 habeo Venerem minùs pro-
 pitiam ad res amatorias:
 quippe etiam quos duos
 maximè præter ceteros a-
 maui, ^a Daphnem &
 Hyacinthum, illa quidem
 aufugit atque odit me, a-
 dèd̄ ut in lignum conuer-
 ti maluerit, quàm mecum
 rem habere : hic autem
 à disco interfectus est, &
 nunc pro illis coronas has
 beo. MERC. Atego
 iam aliquando Venerem,
 sed non oportet gloria-
 ri. APOL. Noui, at-
 que etiam ^b Hermaphro-
 ditum istum ex te aiunt pe-
 perisse ipsam. Verunta-
 men illud mihi dic, si no-
 sti quomodo non aumlas
 tur Venus Gratiam, aut contra illa Venerem? MERC.
 Quoniam, Apollo, illa in Lemno eum ipso consuetudinem
 habet. Venus autem in cælo : præsertim autè hæc ^c eū Marte
 plerūq; versatur, atq; illū amat: quapropter nō ita multūm fas
 brum

κίως τότε μέλα. Απ. καὶ ταύ-
 τα οἷα τὸν Ἡρακλέην εἰδέναι.
 Ερ. οἶδ' ἔγωγε. ἀπὸ τῆς ἀνδραγαθίας
 διαύλου, γυμνασίου ὀρέων νεα-
 νίας, καὶ σπαρτιάτων αὐτόν;
 ὡς τὸν Ἰουλιανὸν ἄγει, πάλιν
 ἀπελθεῖν δισμὰ τινα ἐπι-
 μηχανήσασθαι αὐτοῖς, καὶ συλ-
 λήψασθαι, σαλευσάσθαι ἐπι-
 τῆς ἀντιπάλου. Απ. ἔν οἷσθα. ὁ
 ξάμενος δ' ἄν αὐτὸς ὁ ξυμνη-
 ρηθῶν.

brum ipsum curat. APOL.
 Atque hæc putas ipsum Vul-
 canum scire. MERC. Scit,
 sed quid agat, cum genero-
 sum adeo adolescentem, &
 præterea militarem ipsum
 esse videat? Quare silentium
 agit, nisi quod minatur qui-
 dem vincula quædam exco-
 gitasse contra illos sese, utque
 ipsos comprehensurum esse.
 circumdato veluti retibus
 quibusdam lecto. APOL. Nescio sanò optarim verò ipse, ille
 qui sic comprehenderetur esse.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a DAPHNEM.] Daphne cum ardentius amaretur à Phæ-
 bo, quæ virginisatem perpetuam vouerat, implorato patris sui
 Penei fluminis auxilio, in laurum arborem est commutata,
 quam mediam amplexus Phæbus sibi dicitur. Hanc fabulam
 vide latius apud Ouid. lib. I. Metamorph. b Hermaphro-
 ditum.] Ex ista statim vocis compositione apparet Mercurij &
 Veneris finium esse. Nam Mercurius ἑρμῆς, Venus ἀφροδίτη à
 Græcis dicitur. De hoc iterum in dialogo Apollinis & Bacchi,
 & in Musæ encomio. c Cum Marte.] Hic Deus inter a-
 lias multas Venerem adamauit, & Cupidinem genuit. De qui-
 bus vide lepidissimam fabulam apud Homerum

Od. β. 11. Ouidium quoque libro
 quarto Metamorph.